

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“,

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонamenti и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, четвъртъкъ 10 февруарий 1883 год.

БРОЙ 15.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 75.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 6 февруарий 1883 година подъ №. 768 и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ законътъ за печатътъ.

II. Да заповѣдаме да се обнародва този законъ въ Държавенъ Вѣстникъ и незабавно да се турне въ дѣйствиe.

III. Исполнението на настоящитѣ указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 6 февруария 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Законъ за печатътъ.

ГЛАВА I.

За печатницитѣ.

Чл. 1. Отварание на печатници е свободно.

Чл. 2. Всеки, който поиска да отвори печатница или литография, длъженъ е да извѣсти на мѣстния окръженъ управителъ като покаже мѣстото, гдѣ ще бжде печатницата; въ противенъ случай, печатницата се затваря по административенъ редъ, а лицето, което я е отворило, се наказва съ глоба отъ 100 до 300 лева.

Чл. 3. Всичко, щото се печата въ печатница, трѣбва да носи фирмата на печатницата и мѣсто-нахождението ѝ; въ противенъ случай, стопанинътъ на печатницата се наказва съ глоба отъ 50 до 500 лева, или съ затворъ отъ 5 дѣне до три мѣсеца, а изданието се конфискува.

Чл. 4. За всеко премѣстване на печатницата стопанинътъ ѝ е длъженъ да извѣстява на мѣстний окръженъ управителъ; въ противенъ случай, той се наказва съ глоба отъ 100 до 300 лева.

ГЛАВА II.

За периодическия печатъ.

Чл. 5. Периодическия печатъ е свободенъ и не подлежи на никаква цензура, или предварително разрѣшение.

Чл. 6. Лицето, което основава нѣкой вѣстникъ, трѣбва да е български подданикъ, да е навършило 30 годишна възраст, да има свидѣтелство за свършване поне нѣкое средно учебно завѣдение, да не е прѣтърпявало никакво наказание за углавно престѣпление и да се ползува напълно и дѣйствително съ гражданскитѣ си права.

Чл. 7. Лицето, което основава вѣстникъ или повремено списание съ политически характеръ, трѣбва да представи въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла заявление, подписано отъ него, въ което да е показано името на вѣстникътъ или повременното списание, презъ колко дѣне ще излиза и въ коя печатница ще се печата.

Чл. 8. Всичкитѣ листове на вѣстникътъ ще носятъ напечатанъ подписътъ на отговорний редакторъ или издатель.

Чл. 9. Когато се промѣни издателя или отговорний редакторъ, трѣбва предварително да се извѣстява за това въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 10. За всека статия, която заключава въ себе си престѣпление по печатътъ, отговаря не само авторътъ, но и отговорний редакторъ или издатель. Когато въ нѣкой вѣстникъ се напечата статия безъ подписътъ на писачътъ ѝ, отговорността за написанното въ нея пада върху отговорний редакторъ или издатель.

Чл. 11. Всеки вѣстникъ длъженъ е да помѣстя официалнитѣ съобщения слѣдъ получаването имъ отъ правителството въ единъ отъ двата си най близки броя, а така също и отговорътъ на всеко лице, споменжто или означено въ вѣстникътъ. Отговорътъ може да бжде тройно по-дълъгъ отъ статията, която го е предизвикала, и трѣбва да е съставенъ въ прилична форма. Официалнитѣ съобщения и предизвиканнитѣ отговори се обнародватъ безплатно.

Забѣлѣжка: Отговоритѣ на чиновницитѣ по дѣла на службата могатъ да бждатъ обнародвани само съ разрѣшение на надлѣжний министръ.

ГЛАВА III.

Наказателни распорѣждения.

Чл. 12. Всеко лице, което начене издаванетоъ вѣстникъ или повремено политическо списание, безъ да извѣсти предварително въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, наказва се съ глоба по 100 лева за всеки брой на вѣстникътъ или книжката.

Чл. 13. Ако вѣстникарьтъ се откаже да обнародва официалнитѣ книжя и отговоритѣ, които му се працатъ, съгласно чл. 11 отъ законътъ, наказва се съ глоба отъ 100 до 500 лева, независимо отъ другитѣ законни слѣдствия на обнародваната статия.

Чл. 14. Онзи, който презъ печата подбужда къмъ извършване нѣкое престѣпление, било такова, което нарушава безопасността и спокойствието на държавата, било противъ едно или повече лица, наказва се съ затворъ отъ единъ мѣсецъ до двѣ години и съ глоба отъ 200 до 2000 лева.

Чл. 15. Когато въ случайтъ, предвиденъ въ горната статия, престѣплението е било извършено вслѣдствие подстрекателството, направено презъ печата, наказватъ се като съучастници въ престѣплението, както авторътъ на

статията, така отговорний редакторъ или издатель и вѣстникътъ се спира временно или окончателно по административенъ редъ.

Чл. 16. Отговорний редакторъ или издатель, който би обнародвалъ нѣщо противно на общественната нравственостъ и на добритѣ нрави, или би докачилъ нѣкое отъ вѣроисповѣданията, наказва се съ глоба отъ 20 до 500 лева и съ затворъ отъ една седмица до три мѣсеца.

Чл. 17. Отговорний редакторъ или издатель, който би употребилъ прямо или косвенно неприлични изражения срѣщу князътъ и членовѣтъ на княжеството домочадие, или би нападалъ Неговата власть, наказва се съ затворъ отъ 6 мѣсеци до три години и съ глоба отъ 500 до 3000 лева, а вѣстникътъ временно или окончателно се спира отъ правителството по административенъ редъ.

Чл. 18. Който чрѣзъ печатътъ побужда къмъ неиспълнение на сѣщесвующитѣ закони, или къмъ сопротивление на установенитѣ власти, наказва се както той така и отговорний редакторъ или издатель, съ глоба отъ 300 до 2000 лева и съ затворъ отъ единъ мѣсець до 6 мѣсеци, а вѣстникътъ се спира временно или окончателно по административенъ редъ.

Чл. 19. Онзи, който би употребилъ прѣзъ печатътъ докжителни изражения противъ господаритѣ приятели и съжзници на държавата, наказва се съ затворъ отъ 2 мѣсеца до 2 години или съ глоба отъ 300 до 2000 лева.

Чл. 20. За диффамация (охуланье) клевета и злословие противъ сѣвѣтъ, сѣдъ или други държавни учреждения, авторитѣ се наказватъ съ затворъ отъ 15 дѣне до 1 година, или съ глоба отъ 50 до 1000 лева.

Чл. 21. За клеветенье правителственитѣ чиновници послужбата имъ или за охуланье имъ, авторътъ се наказва съ затворъ отъ 10 дѣне до 5 мѣсеци или съ глоба отъ 20 до 500 лева.

Чл. 22. За диффамация (охуланье) клевета и злословие чрѣзъ вѣстицитѣ противъ дипломатическитѣ агенти и другитѣ чиновници на чуждитѣ държави при Българското правителство, виновнитѣ се наказва съ затворъ отъ 8 дѣне до 6 мѣсеци или съ глоба отъ 20 до 8000 лева.

Чл. 23. За охуланье и клевета чрѣзъ вѣстницитѣ противъ частно лице виновникътъ се наказва съ глоба отъ 10 до 3000 лева и съ затворъ отъ 5 дѣне до 3 мѣсеца.

Чл. 24. За злословие (injure) противъ чиновницитѣ, виновникътъ се наказва съ затворъ отъ 5 дѣне до 3 мѣсеца.

Чл. 25. За злословие противъ частни лица, виновникътъ се наказва съ затворъ отъ 4 дѣне до 2 мѣсеца.

Чл. 26. За всички препечатани отъ другитѣ вѣстници статии, отговорний редакторъ или издатель отговаря като за свои собствени.

Чл. 27. Въ случай на охуланье (диффамация) частно или длѣжно лице за фактове, дѣла извършени въ частния имъ животъ, опредѣленното отъ закона наказание се прилага безусловно. Но когато на чиновника или на всѣко друго лице, което дѣйствува като органъ на властѣта, бихъ се приписали укорителни фактове, дѣла извършени въ служебната му, не частна дѣятелностъ, наказанието не се налага, ако приписваемитѣ фактове се докажатъ, но ако между това е изказано злословие относително до лицето, тогава само наказанието за злословието се прилага.

Чл. 28. Срѣщу никого не може да се възбуди углавно прѣслѣдванье за престѣпления, извършени прѣзъ печатътъ, до гдѣто не се оплаче пострадавшето лице. Но въ случаетъ, предвидени въ чл. чл. 2, 3, 4, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 и 24 прѣслѣдванието се възбужда отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла или отъ прокурорския надзоръ.

Забѣлѣжка: Престѣпления по печатътъ не се прѣслѣдватъ слѣдъ изминуванетоъ 6 мѣсеца отъ деня на обнародванното оглашение, което съставя престѣплението.

ГЛАВА IV.

За книгитѣ и брошуритѣ.

Чл. 29. Издаванетоъ книги и брошури не периодически е свободно и не подлежи на никаква цензура.

Чл. 30. На всѣка подобна книга или брошура трѣбва да е показано името на издателя и фирмата на печатницата.

Чл. 31. За нарушението 30 чл. виновницитѣ се наказватъ съ глоба отъ 50 до 300 лева, а изданието се конфискува.

32. Ако въ горѣказаннитѣ книги и брошури се съдържа нѣкое отъ предвиденитѣ въ настоящия законъ престѣпления, то за тѣхъ отговарятъ: издательтѣ, ако той е неизвѣстенъ — съчинителтѣ; ако ли и съчинителтѣ не е извѣстенъ — стопанинътѣ на печатницата; — и най сетнѣ продавачтѣ или распространителтѣ, ако не е извѣстенъ печатартѣ, а изданието се секвестира, до гдѣто се рѣши дѣлото отъ сѣдѣтъ.

ГЛАВА V.

За чуждестранний печатъ.

Чл. 33. Внасенето въ княжеството чуждестранни книги, вѣстници и повремени списания е свободно.

Чл. 34. Внасането на каквата и да било книга, вѣстникъ и повременно списание може да се забрани само по рѣшение на Министерский Сѣвѣтъ, обнародвано въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Чл. 35. Внасянето и распространението на единъ опредѣленъ брой отъ вѣстникъ или повременно списание може да се забрани по обнародвано разпореждане отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 36. Който внася за распространение запретени книги или вѣстници наказва се съ глоба отъ 50 до 500 лева, а внесенитѣ вѣстници, книги или повремени списания се конфискуватъ.

ГЛАВА VI.

За подсѣдността по дѣлата на печата.

Чл. 37. За по-добро гарантиране свободата на печатътъ, по дѣлата на тоя печатъ се установяватъ: Апелативний Сѣдъ, като първа инстанция и Върховний Кассационенъ Сѣдъ като втора.

Чл. 38. Апелативний Сѣдъ разглѣжда дѣлото не по-късно отъ 7 дѣне слѣдъ подаванетоъ жалбата. Но ако жалбата е за клевета или диффамация, въ тойзи случай:

а) сѣдѣтъ съобщава на отвѣтникътъ съдържанието на жалбата не по-късно отъ три дѣне слѣдъ подаванетоъ ѝ;

б) отвѣтникътъ е длѣженъ не по-късно отъ 7 дѣне слѣдъ като му се събщи съдържанието на жалбата да представи въ сѣдѣтъ обяснение и да посочи имената и мѣсто-жителството на свидѣтельтѣ, които той иска да се викатъ;

в) сѣдѣтъ не по-късно отъ 7 дѣне слѣдъ получванетоъ отъ отвѣтникътъ казаннитѣ свѣдѣния пристѣпва къмъ разглѣдванье на дѣлото.

Чл. 39. Присѣдата въ окончателна форма се обявява отъ сѣдѣтъ 24 часа подиръ постановление на рѣшението.

Чл. 40. Въззивна (апелационна) жалба може да се подаде по общий редъ до 7 дѣне отъ обявяванетоъ присѣдата въ окончателна форма и се препраща въ Върховния Кассационенъ Сѣдъ 24 часа подиръ подаванетоъ ѝ. —

Чл. 41. Върховний Кассационенъ Сѣдъ разглѣдва въззивната жалба не по-късно отъ 7 дѣне отъ деня на получванетоъ ѝ. —

Чл. 42. Присѣдата на Върховний Кассационенъ Сѣдъ се обявява въ окончателна форма до 24 часа слѣдъ обявяванетоъ резолюцията и не подлежи на обжалванетоъ.

ГЛАВА VII.

Общи распореждания.

Чл. 43. Издательтѣ на периодическитѣ и не периодическитѣ списания и каквито и да било печатни книги длѣжни сѣ да испроваждатъ въ Народната Библиотека въ София по два екземпляра даромъ, а въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по единъ екземпляръ само отъ политическитѣ вѣстници и списания.

Чл. 44. Настоящия законъ отгѣнява закона за печата отъ 14 септ. 1881 год. и всичкитѣ други правителствени распореждания по този предметъ, издадени до днесъ.

По Министерството на Общитѣ Сгради.

УКАЗЪ

№. 68.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашия Управляющій Министерството на Общественитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 4 февруарий подъ №. 258 и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ приготвенний отъ Министерството на Общественитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията и разгледанний отъ Държавний Съвѣтъ „Законъ за риболовството въ Княжеството.“

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашия Управляющій Министерството на Общественитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 4 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющій Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Г. Д. Начовичъ.

ЗАКОНЪ

за

РИБОЛОВСТВОТО ВЪ БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСТВО.

ГЛАВА I.

Общи распорѣждения.

Чл. 1. Риболовството по рѣкитѣ, блатата и езерата въ предѣлитѣ на Княжеството, както и по брѣговетѣ на Дунавътъ и на морето става по правилата на настоящиятъ законъ.

Чл. 2. Никой нѣма право да лови риба въ Държавнитѣ блата и езерата безъ позволенieto на правителството или откупникътъ.

Чл. 3. Въ блата, прудове и бассейни (хавузи), които сж направени въ частни земи, никой освѣнъ притежательтъ имъ, не може да лови риба.

Чл. 4. Отбиванието вода отъ рѣкитѣ за да храни таква частни прудове бесейни и блата, става само върху основание на придобитото право, съгласно съ законътъ за водитѣ.

Чл. 5. Риболовството покрай брѣговетѣ на морето и на Дунавътъ е позволено презъ цѣлата година.

Чл. 6. Съ цѣль развъждане рибата, риболовството по рѣкитѣ и блатата се запрѣщава презъ слѣдующитѣ годишни периоди: отъ 1 октомврий до 1 януарий за пастървата, а отъ 15 мартъ до 1 юний за всички други видове риби и за рацитѣ.

Чл. 7. Обявленията за откриванъето или закриванието на риболовството въ окръжието всѣка година се обнародватъ по общинитѣ поне 10 дни преди началото на периодътъ съ приказъ отъ окр. управителъ.

Чл. 8. Строго е забранено да се лови риба съ варъ, млѣчокъ, липенъ, рибибиле (балжкъ-оту), динамитъ и други подобни сръдства и вещества, които поразяватъ или упояватъ рибата.

Чл. 9. Запретено е да се лови риба съ лѣси и други преграждения въ рѣки, освѣнъ въ рѣката Дунавъ.

Чл. 10. Забранено е да се лови риба съ сертмета, очитѣ на които иматъ по малко отъ единъ и половина сантим. широчина и съ мрѣжи и кошове, презъ дупкитѣ и разтрузитѣ на които не може да се провре палецътъ на человекъ.

Чл. 11. Мрежи подвижни или неподвижни не бива да обхващатъ рѣката отъ единий брѣгъ до другий. Сжщо така не е позволено въ едно и сжщото врѣме да дѣйствуватъ една слѣдъ друга или да се пуцатъ едноврѣменно отъ двата противоположни брѣгове, нѣколко мрѣжи, ако нѣма помежду имъ свободно разстояние три пѣти по-големо отъ обѣема на мрѣжитѣ.

Чл. 12. Запретено е да се отбива водата отъ коритището на рѣката съ цѣль да се исчерпватъ вироветѣ за да остава рибата на сухо.

Чл. 13. Всѣко лице, което лови риба на едро въ Дунавътъ и морето, плаща узаконенитѣ за това даждия на тѣзи страна, въ чиято вода е уловена рибата. Размѣрътъ на даждието за риболовството на едро се опредѣля съ особенъ за това финансовъ законъ.

Чл. 14. Риболовството се счита на дребно, когато то става съ рѣчни вѣдици, съ сакове (мрѣжи на прѣсть) и сертме (което хвърля единъ человекъ), а на едро, когато то става съ надводи, т. е. подвижни мрѣжи, влакове и желѣзни куки.

ГЛАВА II.

Позволение за риболовство.

Чл. 15. Който желае да лови риба, е длъженъ да се сдобие съ позволителенъ билетъ отъ надлѣжнитѣ власти.

Чл. 16. Лицата, които ловятъ риба съ вѣдици, сакове и сертмета за собствено употрѣбление се освобождаватъ отъ задължението да взематъ позволителенъ билетъ, тѣи сжщо се освобождаватъ отъ това задължение офицеритѣ и матроситѣ на флотилията и на търговскитѣ кораби когато ловятъ риба не за проданъ.

Чл. 17. Позволителнитѣ за риболовство билети се даватъ отъ околийскитѣ началници, на основание на свидѣтелство отъ общинското управление, за което свидѣтелство просителътъ плаща 1 левъ въ полза на общинската каса.

Чл. 18. Околийскитѣ началници издаватъ позволителенъ билетъ сръщу плата отъ два лева, които се зематъ за въ полза на правителственното съкровище. Билетътъ е поимененъ и трайността му е за една година.

Чл. 19. Поемнитѣ условия, съ които Министерството на Финанситѣ отдава въ прѣкупъ за експлоатиране Дунавското и морското крайбрѣжия, както и правителственнитѣ блата и езера, находящи се въ предѣлитѣ на Княжеството не трѣбва да противорѣчатъ на предписанията на настоящиятъ законъ.

ГЛАВА III.

За надзора.

Чл. 20. Виспий надзоръ на риболовството принадлежи на Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, а ближайшето наглеждане за исполнението на настоящиятъ законъ се възлага върху всичкитѣ чинове на административно-полицейскитѣ власти, както и върху общинскитѣ съвѣти.

Чл. 21. Всѣки нарушителъ на настоящиятъ законъ се представя заедно съ хванатитѣ улики на ближайшиятъ кметъ, околийскиятъ началникъ или на окръжниятъ управителъ за възбуждане слѣдствие противъ него предъ надлѣжния сѣдъ.

Чл. 22. Нарушенията и престѣпленията на настоящиятъ законъ се сѣдятъ въ сѣдоветѣ по установениятъ редъ и порядкъ.

Чл. 23. Хванатитѣ орѣдия и улики не се повръщатъ на виновнитѣ подъ никакво порѣчителство, а се предаватъ цѣликомъ на сѣдътъ.

Чл. 24. Ако се появи съпротивление отъ страна на нарушителитѣ и схващанъето на виновнитѣ и улукитѣ не може да се извърши, надлѣжното лице се ограничава съ съставянаето на нужниятъ актъ, въ който указва и на извършеното съпротивление.

Чл. 25. Лицата, на които е възложенъ надзорътъ на риболовството, иматъ право да искатъ помощъ и сѣдѣствие отъ полицията, както сръщу нарушителитѣ на настоящиятъ законъ, тѣи и за схващане предмѣтитѣ за

улика: като запрени мръжи, несвоевременно ловене риба, хвърлене въ водата отровни билки и пр. . .

Чл. 26. Когато нарушението състои въ други дѣйствия, или сръдства, които могат да се вдигнатъ отъ мѣсто и да се затриятъ слѣдитъ на престѣпленieto, каквото отбиване на водата отъ коритото и, прокопаване трапища, поставяне лѣситъ или загражденията и др. п., тогава надлѣжнитъ лица взиматъ мѣрки, или да се запазятъ уличителнитъ сръдства, ако отъ тѣхъ произлиза нѣкоя врѣда за рибата, или да се констатира отъ двама свидѣтели и да се поправи врѣдителния прѣдметъ незабавно.

Чл. 27. Исполнението на присѣдитъ се извършва по общеприетия начинъ.

Чл. 28. Чиновницитъ и стражаритъ по митницитъ се задължени строго да внимаватъ, щото презъ врѣмето когато е запрето ловенето риба, да се не изнася на вѣнъ риба ловена въ това врѣме. Онѣзи, които продаватъ, купуватъ или пренасятъ такава риба, подлагатъ се на предвидената въ този законъ глоба. Четвъртата часть отъ уловената риба или стойността и, се дава награда на ония, които сж я хванали.

Чл. 29. Който лови риба презъ запрето врѣме, ловътъ му, мръжитъ и другитъ орѣдия се конфискуватъ и се продаватъ на публиченъ тръгъ за полза на държавното съкровище.

ГЛАВА IV.

За наказанията.

Чл. 30. Ловенето риба въ чужди води, блата, прудове и бассейни (хавузи) безъ позволение на ступанитъ имъ, се сматра като кражба, и се наказватъ съ глоба отъ 5 до 50 лева. Стойността на уловената риба се взима отъ дѣлно отъ глобата и се продава на ступанина.

Чл. 31. Сжцо така се постѣпва и съ онѣзи, които ловятъ риба въ държавнитъ блата и езера.

Чл. 32. Който лови риба презъ запрето врѣме (чл. 6), се наказва съ глоба отъ 10 до 100 лева.

Чл. 33. Който лови риба съ отровителни и паразителни вещества (чл. 8), наказва се съ затворъ отъ 5 до 60 дни или съ глоба отъ 20 до 200 лева.

Чл. 34. Който туря лѣси или други преграждения, които спиратъ свободното плуване на рибата изъ рѣкитъ (чл. 9), глобява се отъ 5 до 20 лева и орѣдията или снаряженията се присвояватъ или разсипватъ.

Чл. 35. Който лови риба съ мръжи, на които очитъ сж по гжсти отъ онова що е узаконено (чл. 10), наказва се съ глоба отъ 5 до 50 лева и мръжитъ му съ уловената риба се усвояватъ отъ властѣта.

Чл. 36. Онѣзи, които ловятъ риба по рѣкитъ съ нѣколко мръжи, турени една слѣдъ друга, или една наспроти друга на разстояние по-малко отъ означеното въ чл. 11, глобятъ се отъ 5 до 20 лева.

Чл. 37. Ония, които отбиватъ водата отъ коритището и съ цѣль да исчерпватъ вироветъ (чл. 12), наказватъ се съ глоба отъ 5 до 20 лева.

Чл. 38. Който безъ позволителенъ билетъ лови риба на едро или же на дребно, но съ цѣль за продавъ (чл. 15), наказва се съ глоба два пѣти по-повече отъ стойността на билетътъ и рибата му се присвоява.

Чл. 39. Който по дѣла на риболовството се противи на надлѣжнитъ агенти, наказва се за съпротивлението, съгласно съ наказателния законъ, независимо отъ наказанията за нарушението на закона за риболовството.

По Министерството на Финанситъ.

УКАЗЪ

№ 77.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Финанситъ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 7 февруария подъ №. 2367.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе на разглѣждане въ Народното Събрание законопроектъ за „желѣзницитъ“ въ Княжеството, тъй както е билъ приетъ отъ Държавний Съвѣтъ.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Финанситъ.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ г. София на 8 февруарий 1883 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Финанситъ Г. Д. Начовичъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

О К Р Ж Ж Н О

№ 288.

До Г. г. предѣдателитъ на сѣдилищата, прокуроритъ и мировитъ сѣдии.

Опредѣление № 20.

София, 16 октомврий 1882 год.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ общото си събрание на шестнадесетий октомврий хилядо осмстотинъ осмдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: Предѣдатель Порфирий Х. Стаматовъ, подпредѣдатель Христо Д. Павловъ, членове: Василий И. Диамандиевъ и Иванъ Касабовъ, при секретаря Найдень Л. Беневъ и въ присѣдствието на прокурорътъ Христо Стояновъ, слуша слѣдующето: Русенский апелативенъ сѣдъ въ една отъ присѣдитъ си въ съображенията и между друго казва: „по настоящето обвинение на подсѣдимий при дѣлото нѣма никакви други доказателства, освѣнъ показанията на жандармитъ, които показания не могат да иматъ сжщественно значение, защото било по углавни, било граждански дѣла, обвинителтъ или тѣжителтъ не може да бжде сжщевременно и свидѣтель.“ Г. Министрътъ на Финанситъ, въ качеството си на върховенъ представителъ и пазителъ интереситъ на хазната, въ писмото си къмъ Министерството на Правосъдието отъ 13 септемврий 1882 год. №. 21,656 между друго излага „неприпознаванието стражаритъ, или по-добрѣ да кажж, лицата, които сж съдѣйствували или издирили нарушението, за свидѣтели, ще поврѣди твърдѣ много интереситъ на хазната и усили нарушителитъ и контрабандиститъ, защото по-гольма часть отъ нарушенията се издирватъ отъ стражари и въ скрити мѣста, гдѣто нѣма други лица, които да видятъ престѣпленieto и се взематъ за свидѣтели; а щомъ престѣпницитъ видятъ и узнаятъ това, тѣ се виждатъ гарантирани отъ наказания и ще продължаватъ контрабандиранieto, а сжцо и други лица ще се поощрятъ за да се занимаватъ съ контрабанда. На основание горѣизложеното, и понеже срока за кассирание на дѣлото се е миналъ, а сжцо, както казахъ и по-горѣ, другитъ сѣдилища приематъ свидѣтелствата на таквизи лица, отъ което излиза нееднообразно рѣшаване на дѣлата въ сѣдилищата, имамъ честь да ви помоля, Господине Министре, да внесете този въпросъ за разъяснение въ Върховний Кассационенъ Сѣдъ, съгласно чл. 55 отъ закона за устройството на сѣдилищата.“ — Г-нь Министрътъ на Правосъдието съ писмото си отъ 27 септемврий 1882 год. №. 3730, предлага повдигнатия отъ Министерството на Финанситъ въпросъ на разрѣшение отъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ, слѣдъ изслушванието заключението на прокурора взе въ съображение: 1) опазване интереситъ на хазната, сирѣчь наглѣдванието да не ставатъ нарушения, свързани съ загуби на хазната е възложено на специални административно-финансови учреждения (Времененъ уставъ за сбора отъ питиета 15—21 ст. 64—71 ст. отъ Врѣмenni Правила за акциза на тютюнъ; инструкция за службашитъ по акцизия надзоръ, утвърдено отъ Императорский Российский Комисаръ на 12 априлий 1879 год., указъ на Негово Височество отъ 15 юлий 1881 год. „Държавния Вѣстникъ“ бр. 50). 2) на тѣзи специални учрѣждения се възлага констатиранieto нарушенията на акцизия и питейния уставъ, свързани съ загуби на хазната, възбужданieto преслѣдванieto сръщу нарушителитъ предъ надлѣжнитъ сѣдилища и водение на дѣлата предъ сѣдилищата въ качество на страна (64—71 ст. отъ акцизия уставъ, 16—21 ст. отъ питейний уставъ, 2, 3, 4, 6, 7, 8, ст. отъ инструкцията и окръжно опредѣление на Върховний Кассационенъ Сѣдъ отъ 28 ноемврий 1881 год.) 3) на чиноветъ отъ градската селска полиция се възлага обязанность; а) да констатира нарушенията въ подобни случаи и да ги съобщавагъ на подлѣжащето учрѣждение, и б) да даватъ всяко законно съдѣйствие и спомагание на специалнитъ административно-финансови учрѣждения при исполнението на възложенитъ имъ спорѣдъ законътъ по тѣзи дѣла обязанности, безъ обаче да иматъ тѣ право непосредственно да възбуждатъ преслѣдвания предъ надлѣжнитъ сѣдилища и да се явяватъ предъ тѣхъ въ качество на страна (72 и 73 членове отъ акцизия уставъ, 22—26 ст. отъ питейний уставъ, 234—237 ст. отъ Митарственний уставъ, 9 ст. отъ инструкцията, 47—51 чл. отъ Врѣмenni Правила за устройството на полицията). 4) само въ дѣлата по

нарушенията, които не сж свързани съ загуби на хазната, полицията възбужда преслѣдване и се явява като страна предъ надлѣжния сѣдъ безъ никакво участие на специалнитѣ административно-финансови учрѣждения (9 ст. отъ инструкцията). — Отъ горѣизложеното се види ясно, че чиноветѣ на полицията въобще въ дѣлата по нарушения, свързани съ загуби на хазната, не се явяватъ като страна, сирѣчь, като обвинителъ и като граждански ищець, а като агенти на властѣта, които въ силата на законѣтъ по службата си сж задължени да предупреждаватъ нарушенията, да ги констатирайтъ, ако сж станѣли, и да помагатъ въ туй на специалнитѣ административно-финансови учрѣждения. Не е възможно за Държава въ всяко едно заселено мѣсто, да има специално учрѣждение съ цѣль да се пази интересѣтъ на хазната, и за това законѣтъ между другитѣ обязанности е възложилъ на чиноветѣ на градската и селската полиция да пазятъ интереситѣ на хазната; въ много случаи единственитѣ лица, които могатъ да констатирайтъ нарушенията и да свидѣлствуватъ за тѣхъ предъ надлѣжнитѣ сѣдилища сж агентитѣ на властѣта; слѣдователно, ако да се отнѣме у тѣхъ правото да се явяватъ като свидѣтели, то въ много случаи нарушенията ще остануватъ недоказани и хазната ще се безщети, а най-паче, по нарушенията на Митарственния уставъ. Агентитѣ на властѣта — полицейски чинове, жандарми и всѣки други агенти на властѣта — дѣйствуватъ въ подобни случаи както и при опазването на общата безопасность, при предупреждението, пресичанието и констатирането на общитѣ престѣпни дѣяния; въ тѣзи дѣла въ много случаи, най главнитѣ свидѣтели се явяватъ агентитѣ на властѣта, които взематъ участие по дължността въ издирванието на престѣпленията и откриванието на злодѣйцитѣ и въобще виновнитѣ. — Като преминува къмъ другия въпросъ: могатъ ли агентитѣ на властѣта да бѣдѣтъ лишени отъ правото да свидѣлствуватъ само защото тѣ сж агенти на властѣта — eo ipso, Върховний Кассационенъ Сѣдъ взе въ съображение: 1) законѣтъ точно и ясно е опредѣлилъ въ какви именно случаи извѣстно лице безусловно не може да бѣде свидѣтель, а именно: а) безумнитѣ и лудитѣ; б) духовнитѣ лица, относително до признанието, което имъ е направено при исповѣданъ и в) повѣреннитѣ на обвиняванитѣ — относително до признанието, което имъ е направено отъ довѣрителитѣ имъ (769 ст. Вр. Сѣд. Правила). г) Никой не може да се распитва като свидѣтель, ако въ сѣщото врѣме изпълня по сѣщото дѣло обязанности на защитникъ на подсѣдимий, или на повѣренникъ на частний обвинителъ или на гражданский ищець (773 ст. Временнитѣ Сѣдебни Правила) 2) даже когато извѣстно лице може да има нравствененъ или материаленъ интересъ въ дѣлото или когато има физически недостатѣци не е опорочено по сѣдъ, законѣтъ не лишава това лице отъ правото да свидѣлствува, да бѣде свидѣтель, а само, по отводъ на една отъ странитѣ, това лице се распитва безъ клѣтва, сирѣчь законѣтъ дава по-малка достовѣрность на показанията дадени безъ клѣтва (770—772 ст. Вр. Сѣд. Правила). 3) потърпѣвшето отъ престѣпленieto лице, даже когато то се явява като гражданский, въ дѣлото, ищець, не може да се отстрани отъ свидѣлството (дору и подъ клѣтва, ако не бѣде предявено отводъ) по углавното престѣпление извършено върху му по въпросѣтъ: да ли е било извършено престѣпленieto или да ли то е било извършено отъ подсѣдимийтъ; свидѣтельтъ е лице необходимо, което не може да бѣде отъ никого замѣнено, а защитникѣтъ и повѣренникѣтъ сж замѣняеми; въ много случаи потърпѣвшето лице е единственото лице, което може да даде свѣдѣния и разяснения за извършеното върху му престѣпление и най-паче въ престѣпленията противъ личността; ето защо законѣтъ задължава сѣдѣтъ да распитва най-напрѣдъ лицата, които сж пострадали отъ престѣпленieto (766 и 772 ст. п. 1 отъ Вр. Сѣд. Правила). 4) най-насетнѣ истинността и достовѣрността на показанията на лицата подлѣжи на свободно оцѣнение отъ сѣдята, който имъ дава такѣва или инаква сила или значение по вѣтрѣшното си убѣждение (811 ст. Вр. Сѣд. Правила).

Рѣководимъ отъ горѣизложеното Върховний Кассационенъ Сѣдъ признава: Агентитѣ на властѣта въобще, които взематъ участие въ издирванията на престѣпленията и въ откриванието на виновнитѣ, могатъ да бѣдѣтъ распитани като свидѣтели и иматъ безусловно качество като такива, ако нѣма за туй процесуални препятствия, изложени въ 769 и 773 ст. Времен. Сѣд. Правила. За ради туй опредѣлява: Станалото разяснение, за да се публикува за общо свѣдѣние, да се съобщи на господина Министра на Правосѣдието, като му се испрати преписъ отъ опредѣлението.

На първообразното подписами: Предсѣдателъ П. Х. Стаматовъ, подпредсѣдателъ Х. Д. Павловъ, членове: В. И. Диамандиевъ, И. Касабовъ. Приподписахъ: Секретаръ Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховний Кассационенъ Сѣдъ се съобщова за свѣдѣние и рѣководство на Г. г. предсѣдателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии.

София, 26 януарий 1883 год.

Министръ Д. Грековъ.

И. Д. Главенъ секретаръ Д. Михайловъ.

Началникъ на Отдѣлението, П. П. Карапетровъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Лондонъ. 7 февр. Въ камарата на депутатитѣ г- Ворнисъ пита: Англия ще поддържа ли Русия въ спомогванието ѝ да опражнява едно исключително право на Килийското устие. Лордъ Фиць-Мориць отказва да отговори, защото конференцията е рѣшила да пази дѣйствиата си тайни, но прибави че правителството никога не е чувало да се говори за подобенъ слухъ.

Во отговоръ на г. Бекера Лордъ-Фиць-Морисъ каза, че Лордъ Дюферинъ е направилъ съобщения относително 16 членъ на Берлинский трактатъ.

Виенна, 7 февр. Изъ Лондонъ телеграфиратъ до „полетическата кореспонденция.“ Правителственитѣ кръгове въ Лондонъ искаватъ задоволенieto си относително поведението на Австрия въ Дунавский въпросъ. Исказа се надѣжда, че това нейно поведение ще упражни нѣкакво влияние върху Ромѣнский кабинетъ.

Преговоритѣ върху въпроса за Килийското устие се продължаватъ официозно. Полагатъ се старания да се нарядатъ протоколитѣ на конференцията по форма, която да позволява послѣ приеманието на Ромѣния.

Лондонъ, 8 февр. Конференцията ще разисква днесъ русското предложение относително Килия. Вѣрватъ, че силитѣ ще дойдатъ въ съглашение, защото инакъ ако тѣ биха отказали на русското предложение, Русия ще откаже да приеме да се продължи властѣта на Дунавската комисия.

„Daily news“ казва: Англия и Франция бѣха расположени да приематъ исканието на Ромѣния, но Русия се въспротиви на това, а делетитѣ на другитѣ сили не подкрѣпиха Англия и Франция.

Парижъ, 8 февр. „Journal de Debats“ доказва, че въ Дунавский въпросъ сж въ стѣлжковения нѣкои исключително политически интереси. Австрия иска непосредственно да останови властѣта си на Долний Дунавъ. Русия иска да постигне единъ успѣхъ за своята честолюбива политика.

Ромѣнитѣ направо застрашавани отъ тия двѣ сили се селятъ напраздно да останатъ господари у тѣхъ си. Другитѣ държави пакъ, които нѣматъ нацоналенъ интересъ въ този въпросъ, трѣбвало би да полагатъ усилия за да се рѣши въпросѣтъ безъ да се задеватъ нѣкои законни домогвания и безъ да се непризнаватъ нѣкои неоспорими права.

Лондонъ, 8 февр. Конференцията днесъ е имала засѣдание. Всички представители на силитѣ освѣнъ Ромѣнский сж присѣтствували. Никакво рѣшение не е станало въ днешното засѣдание. Конференцията се види благонаклонна на рускитѣ искания относително Килия, както и на Австрийскитѣ относително смѣсената комисия. Три измѣнения сж внесени вече въ Барреровий проектъ: 1-о Австрия и Ромѣния, които засѣдаватъ вече въ смѣсената комисия, се отказватъ отъ предсѣдателството когато ще имъ дойде реда по азбучний редъ и по тоя начинъ никой отъ силитѣ не ще располага съ двоенъ гласъ въ смѣсената комисия. 2-о Распредѣлянието Дунава на участѣци ще стане надлѣжъ а не напреки, за да се избѣгне въ всяка прибрѣжна държава чуждото вмѣшателство. 3-о Назначаванието на под-инспекторитѣ за навигацията е предоставено на всяка прибрѣжна държава, която ще бѣде по тоя начинъ натоваряна съ изпълнението матариалната частъ на правилницитѣ въ своитѣ води.

Конференцията е намѣрила, че тѣзи измѣнения отговарятъ въ широки размѣри на Ромѣнскитѣ претенции.

Турский представитель искалъ още щото, ако Австрия се приеме въ смѣсената комисия за дълго, то това да стане подъ видъ на делегатъ въ смѣсената комисия а не инакъ. Конференцията отхвърлила това искание.

Парижъ, 8 февр. „Temps“ казва, че Австрия и Германия сж благосклонни на исканието на Сърбия да засѣ-

дава и тя въ Европейската у Галацъ комисия на сж-цитѣ основания както и Ромжния.

Цариградъ, 8 февр. Графъ Корти иска отъ Портата наказанието на ония, които бѣха докачили Италианското консулство въ Триполи. Той иска публично удовлетворение въ най-скоро врѣме и извѣстява Портата, че единъ Италианский броненъ-корабъ е тръгналъ вече за Триполи.

Римъ, 8 февр. Агенцията Stefani опровергава слуха, че Италия ужъ била приготвувала единъ армейский корпусъ за да занеме Триполисъ.

Вѣстникъ „Fantulla“ извѣстява съ предпазване, че командантината на бронения корабъ „Анкона“, който отива за Триполисъ, носи писмо до Италианский консулъ съ наставления, че ако въ продължение на извѣстенъ срокъ Триполитанското правителство не даде пълно удовлетворение на Италия, консултътъ ще е длъженъ да вдигне Италианский гербовъ щитъ и бандерата и да се оттегли на кораба „Анкона“ отъ като повѣри на Германский консулъ покровителствуванието на Италианскитѣ подданици и архивитѣ на Италианското консулато.

Софийский окръженъ сждъ.

РѢШЕНИЕ

№ 550.

Въ името на Негово Высочество Александръ I Князь Българский, Софийский окръженъ сждъ, отдѣление гражданско, състоящъ отъ подпредседателя Пантелей Урумовъ, членовѣтъ: Иванъ Ивановъ, и Петъръ Драндаровъ, при подсекретаря Петко Стоиловъ, въ публичното си сждебно заседание, на двадесетъ и осми декемврий хилядо и осемстотинъ осемдесетъ и първа година, разгѣда търговското дѣло No. 337, съ което спорѣтъ прошениято си Симеонъ Лебелъ, Романский подданикъ и Симеонъ Аврамовичъ ж. Софийский чрѣвъ повѣренникътъ имъ Н. Сукнаровъ претендиратъ отъ Германский подданикъ Филипа Шернера, първийтъ 4736 фр. и 40 стот. вториятъ 4082 фр. и 44 стот. остатъкътъ отъ транспортъ.

Въ заседанието на сжда отвѣтникътъ се не яви нито самъ лично, нито чрѣвъ свой упълномощникъ, ако и да бѣше повиканъ съ призовка No. 3536, проведена чрѣвъ Германското дипломатическо агентство, а само се представи упълномощникътъ на истцитѣ Н. Сукнаровъ.

Слѣдъ доклада на дѣлото упълномощникъ Сукнаровъ поддържа напълно писменното си прошение отъ 13 юний 1881 година, като добави, че друго не му остава да говори, понеже нѣма противната страна, освѣтъ на основание на смѣтката, потвърдена отъ надлѣжната кантора, съ която довѣрителитѣ му иматъ да зиматъ отъ Филипа Шернера Симеонъ Лебелъ 4736 фр. 40 ст. и Симеонъ Аврамовичъ 4082 фр. 44 стот. и помолу сждътъ да осжди отвѣтникътъ да заплати длъжната сума на довѣрителитѣ му и поиска предварително изпълнение на рѣшението съгласно съ ст. 286 отъ Вр. Сжд. Правила.

Сждътъ като има прѣдъ видъ неявяванието на отвѣтника ни самъ лично, нито чрѣвъ свой довѣренникъ, ако и да е повиканъ формално, съ призовка чрѣвъ дипломатическото Германско агентство подъ No. 3536, проведена прѣвъ казаното агентство нему за получаванието, на която управителтъ на канцеларията му е подписалъ.

Като има прѣдъ видъ сключената равномѣтка отъ 30/12 юния 1881 год. между Филипъ Шернеръ и истцитѣ, отъ която се вижда, че Филипъ Шернеръ остава длъженъ на Симеона Лебелъ 4736 фр. и 40 стот. и на Симеонъ Аврамовичъ 4082 фр. 44 стот. остатъкътъ отъ транспортъ.

На основание горнитѣ, и съгласно съ ст. 134, 167, 281, п. 1 и 972 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила,

Рѣши заочно и неокончателно:

Осжда Германский подданикъ Филипъ Шернера да заплати на Симеонъ Лебелъ, Румански подданикъ четири хиляди седемстотинъ и тридесетъ и шесть франка и четиредесетъ и четири стотинки, и на Симеонъ Аврамовичъ четири хиляди осемдесетъ и два франка и четиредесетъ и четири стотинки остатъкътъ отъ транспортъ и сждебнитѣ разноски по това дѣло.

Рѣшението въ окончателна форма се обяви днесъ на 12 януарий 1882 година съгласно съ ст. 270 и 277 отъ Врем. Сждеб. Правила и недоволната отъ него страна има право на въззивъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ денѣтъ на връчванието ѣ преписъ отъ настоящето рѣшение съгласно съ ст. 290 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила.

Първообразното подписами: подпредседатель Пантелей Урумовъ, членовѣтъ: Иванъ Ивановъ, и Петъръ Драндаровъ и подсекретаря Петко Стоиловъ.

Подпредседатель: Пантелей Урумовъ.

Подсекретаръ: Петко Стоиловъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 2313.

Кюстендилский окръженъ управителъ при рапорта си отъ 29 минжлия януарий подъ No. 616 препраща единъ фалшивъ (калавъ) българский сребренъ левъ, който се намѣрилъ у нѣкой си Деспотъ Цѣтковъ въ гр. Кюстендилъ. Изгѣда на тая монета е, че нѣма обикновенната глаткостъ и звѣтъ, и като се сравни съ другъ не фалшивъ левъ по края, дѣто пише „Боже пази Българию,“ забѣлзва се, че шрифъта въ фалшифитѣ е по краткъкъ и не се срѣща съ тая на истинскитѣ. Освѣтъ това, метала отъ който е направена монетата изгѣда като да е калай.

Министерството на Финанситѣ като явява горѣизложеното за предупреждение на населението при приемание на подобни монети, предлага на всичкитѣ административни власти, строго да слѣдятъ за това и въ случай, че се хване нѣкое лице, което распространява подобни фалшивни монети, веднага да го предаватъ на надлѣжнитѣ сждилища за да се постѣпи съ такъвъкъ съгласно съ закона.

София, 7 февруария 1883 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

Министерството на Финанситѣ обявява на всички интересующи се, че на 1 марта т. г. ще се продава въ зданието на Софийския окръженъ съвѣтъ, съ публични търгове (които ще станжтъ съ тайна конкуренция) по-миналогодишния (1881 г.) правителственъ десятъкътъ отъ дребнитѣ храни на Кюстендилското окръжие, количеството на които се означава както слѣдва:

Наименование на околитѣ	жито оки	ржжъ оки	ичум. оки	овесъ оки	лимець оки	суржж. оки	просо оки
Въ Кюстендилската ок.	13600	38410½	20361	14453½	—	—	153½
„ Дупнишката „	75858	321.63	69992	94876	—	—	53
„ Радомирската „	911	67180½	42434	83902½	8348	242481	—
всичко	90369	426754	132787	193232	8348	242481	206½

Условията на търговетѣ сж слѣдующитѣ: а) продаванието десятъка почнува отъ 1 марта и продължава до 5 марта включително, но ако слѣдъ сключванѣто търговетѣ се яви нѣкой конкурентинъ, който въ продължение на 24 часа, т. е. до 6 марта въ 5 часа по пладнѣ, си надалъ 5% върху нѣкоя околия или върху нѣкой само видъ отъ продаваемитѣ храни, търговетѣ за надалденитѣ околии или видове се подновяватъ на слѣдующия денъ, сирѣчь на 7 марта въ 9 часа сутринята и се закриватъ въ 3 часа по пладнѣ съ възлагание десятъка връвъ оногова, цѣнитѣ на когото сж най вигодни за съкровището; б) търговетѣ се считатъ за окончателни, слѣдъ като се потвърдятъ отъ Министерството на Финанситѣ; в) конкурентитѣ, които ще вземжтъ участие въ търговетѣ, сж длъжни да представятъ залогъ 10% отъ стойността на хранитѣ, опредѣлена приблизително отъ окръжния съвѣтъ споредъ пазарнитѣ цѣни; г) търговцитѣ се задължаватъ да приематъ купения имъ отъ правителството десятъкътъ въ съотвѣтствующитѣ околийски градища, а за по нататкъкъ да си го превозватъ на своя собствена смѣтка; д) правителството ще се распореди да предаде продадения на търговцитѣ десятъкътъ не по-късно отъ 1 ѣ май; е) исплащанието ще става по слѣдующий начинъ: петъ денѣ слѣдъ сключванието на контрактитѣ, купувачитѣ плащатъ въ злато, по официалния курсъ, четвъртата часть отъ стойността на купенитѣ храни, а щомъ приематъ първата четвъртъ предплащатъ за втората и т. н. пакъ въ злато, но това не имъ дава право да предявяватъ искъ за обезщетение, въ случай, че по непредвидени причини правителството не би можало да предаде контрактраното количество, и ж) търговцитѣ се задължаватъ да водятъ смѣткитѣ си по приеманието десятъка споредъ правилата означени въ 1, 3, 8, 12 и 13 членове отъ наставленията по тоя прѣдмѣтъ.

Забѣлжка: Съгласно 32 чл. отъ закона за публичнитѣ търгове, надалванието 5% ще става въ разстояние на 15 дена слѣдъ полученитѣ въ първий търгъ цѣни, сирѣчь до 20 Марта включително. Ако въ Течение на тоя срокъ се получатъ нови предложения, отваря се новъ търгъ, който трае само единъ денъ, тѣй щото на 22 марта търговетѣ се сключаватъ окончателно. Съобразно съ това и предаванието десятъка ще се продължи до 15 мая.

ИЗВѢСТИЕ.

Първийтъ, вторийтъ, и третийтъ томове отъ **Турскитѣ Закони**, цѣняеми за 26 лева, се намѣрватъ за проданъ у издателя имъ Христа С. Арнаудова, въ г. Севлиево. Желаящитѣ да си ги доставятъ, заедно съ поржчката внасятъ и стойността имъ, като приложятъ и единъ левъ и 30 стотинки за препращанието имъ по пощата въ границитѣ на Княжеството, а единъ левъ и 85 стотинки за въ границитѣ на Источна Румелия.

Хр. Арнаудовъ.

Руссенска митница.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 41.

Управлението на Руссенската митница извѣстява за всеобщо знание, че на 24 февруарий 1883 год. часътъ отъ 2 до 4 послѣ пладнѣ, въ канцеларията на митницата ще се продаватъ конфискованитѣ 12 ризи женски, 3 пакета кабарчета, 1 пакетъ юзди файтонски, 2 тестета камшици, 2 револвера, 3 дуз. белило 5 дуз. фанелени гащи и 1 ока и 150 драма вошени свѣщи.

Руссе, 24 януарий 1883 година.

Управителъ: А. Шишмановъ.

Секретаръ: А. С. Къркялановъ.

2—(135)—2

Свищовский окр. упр. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 101.

На 14 идущаго февруарий часътъ отъ 2 до 4 слѣдъ пладне въ помѣщението на Свищовский окрѣженъ съвѣтъ ще се продаде на публиченъ търгъ приблизително 45,000 оки жито, стоварено въ магазинъ на г-на Чалъкова тукъ.

Желающитѣ да купятъ това жито, умоляватъ се да се явятъ на означеното мѣсто и врѣме за наддаване, по рано въ присѣственитѣ дни и опредѣленитѣ за занятие часове да видятъ условията на продажбата.

Свищовъ, 25 януарий 1883 год.

Предсѣдателъ: Ив. Л. Халачовъ.

Чл. Секретаръ: Божиновъ.

2—(117)—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 131.

На 9 ий марта н. г. въ помѣщението на Свищовский окр. съвѣтъ часътъ отъ 10 пр. пладнѣ до 2 слѣдъ пладнѣ ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване въ наемъ правителственитѣ пасбища въ Свищовската и Никополската околии за настоящата година.

Желающитѣ да наематъ нѣкои отъ пасбищата, умоляватъ се да явятъ на означеното мѣсто и врѣме за наддаване, а по рано въ присѣственитѣ дни и опредѣленитѣ за занятие часове, да видятъ условията за наемътъ.

Свищовъ; 31 януарий 1883 г.

Предсѣдателъ: Ив. Л. Халачовъ.

Членъ-Секретаръ: Божиновъ.

2—(136)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 133.

На 25-ий февруарий н. г. въ помѣщението на Свищовский окр. съвѣтъ часътъ отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ експлоатация на находящата се въ Никополската околия правителствена мѣстность наречена „Шувеня“ съ срокъ за една година, считанъ отъ 1-ий идущаго марта.

Желающитѣ да наемтъ експлоатацията на рѣчената мѣстность умоляватъ се да се явятъ въ означеното врѣме и мѣсто за наддаване, а по рано въ присѣственитѣ дни презъ опредѣленитѣ за занятие часове, да видятъ условията за наемътъ.

Свищовъ 31 ий януарий 1883 г.

Предсѣдателъ: Ив. Л. Халачовъ.

Членъ-Секретаръ: Божиновъ.

2—(137)—3

Разградский окр. упр. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 196.

Разградский окрѣженъ управителъ съвѣтъ съ настоящето си честь има да обяви за знание на почитаемата публика, че възлага

на акционенъ търгъ даванието подъ наемъ правото, което се взема при продаване едъръ добитъкъ (интизапъ) въ селата Попово и Кеманларъ, гдѣто ставатъ и недѣлни пазари. Желаящитѣ г-да да наематъ това право, могатъ да се явятъ въ залата на окрѣженъ съвѣтъ за конкорирание всѣкий денъ освѣнъ празникитѣ, а възлаганието му ще се извърши на 27 февруарий часа 3 подиръ пладнѣ; слѣдъ 24 часа отъ възлаганието му позволява се разваляние караръ-задъ съ наддаване на сто петъ повече. Това право почнува отъ 1-ий мартъ 1883 г. до 31 декември 1883 год.

Разградъ, 1-ий февруарий 1883 год.

За Предсѣдателъ: С. Анастасовъ.

Чл. Секретаръ: Г. Петровичъ.

2—(138)—2

Селистренский окр. упр. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 364.

Селистренский окр. упр. съвѣтъ на основание предписанието на г-на Селистренский окр. управителъ, отъ 13 февруарий 1881 г. подъ No. 579, и съгласно постановлението си отъ днешна дата подъ No. II. Има честь да обяви за всеобщо знание, че дава подъ наемъ на публично явно наддаване, крайбрѣжието на Дунава (Шинала), съ срокъ за една год. отъ 1 априль 1883 г. до 1 априль 1884 г. Търга има да се открие на 30 идущий м-ць февруарий въ часа 10 сутрени и ще се закрие въ сѣция денъ, съгласно чл. 35 и 37 отъ закона за публичнитѣ търгове.

Желаящитѣ да земагъ участие въ наддаванието, трѣбва да се явятъ въ канцеларията на съвѣта въ опредѣления горѣ денъ, да разгледатъ, и запишатъ имената си въ акционния листъ; прѣдварително като депозиратъ 500 лева, или прѣдставятъ основни поржчителства.

Силистра, 27 януарий 1883 год.

Предсѣдателъ: П. Чаушовъ.

Чл. Секретаръ: Д. Демировъ.

2—(133)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Долоподписанный житель отъ г. Янина (въ Ипиръ), майсторъ чешмеджия, имамъ честь да извѣстя днесъ на почитаемата публика чрѣзъ настоящето ми обявление, какво че съмъ работилъ чешмеджийскитѣ ми занаятъ отъ 29-30 години въ разни мѣста, гдѣто сж се нуждали жителитѣ за направа на нови чешми, за които имамъ и потвърдени и подпечатани свидѣтельства отъ градскитѣ имъ управления.

За това прочее днесъ обявямъ на нуждающитѣ се за правение нови чешми въ България жители, че по настоящему се нахождамъ на работа въ градъ Ломъ.

Ломъ, 27 януарий 1883 год.

Майсторъ Коста Петровичъ

Чешмеджи.

2—(109)—3

Софийский окр. упр. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 397.

Софийский окрѣжени съвѣтъ, съ настоящето си, има честь да извѣсти на интересующитѣ се, че подъ вѣдомството му се намиратъ слѣдующитѣ изгубени животни (юва): I въ Брѣзничката околия въ с- Ребро една кобила врана, въ десното ухо цѣло-уха а лѣвото отдиръ извадено; въ селото Пищанье единъ конъ 5—6 годишенъ, вранъ, нозѣтъ му нековани и двѣтъ му уши цѣпнати, въ градъ Брѣзникъ едно врано кобило на 3—4 годишна възраст; въ Новоселската околия: въ с. Бусманци единъ конъ дорестъ личенъ на задната си лѣва нога, при копитото бѣлъ; въ Трънската околия: въ г. Трънъ една кобила бѣла и едно жребе врано и въ задната нога путесто. Като извѣстява горнето, Съвѣтътъ приканва притѣжателитѣ на горѣказанитѣ животни, въ разстояние на единъ мѣсець

отъ публикуванието настоящето обявление въ „Държавний Вѣстникъ“, да се явятъ въ съвѣта съ нуждитѣ доказателства за да си ги приематъ надиръ, въ противенъ случай ще се продаждъ за въ полза на съкровището.

София, 27 януарий 1883 г.

Предсѣдателъ: С. П. Величковъ.

Секретаръ: С. Н. Клисаревъ.

1—(98)—1

Руссенский окрѣженъ съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 816.

Углавното отдѣление на Руссенский окрѣженъ съдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, дири Ница Витановъ изъ г. Руссе, който се обвинява въ нанесение побой на майка си и въ открадване паритѣ ѝ.

Ницо Витановъ е на 21 година, ръстъ високъ, косми жѣлти, очи жѣлти, вѣжди русси мустади наченали да никнатъ, на лѣвата страна на образа си има бѣлѣзи отъ сипаница и правия му кракъ кривъ отъ сипаница.

Който узнае гдѣ се намира ре ченний обвиняемъ, са задължава да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказания съдъ.

Руссе, 29 януарий 1883 година.

Предсѣдателъ: Ив. П. Божковъ.

Секретаръ: Ив. Теодоровъ.

1—(129)—1

Вратчанско град. общ. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 74.

Вратчанското градско общинско управление обявва на почитаемата публика че, отъ днесъ нататкъ всѣки денъ освѣнъ неприсѣственитѣ дни отъ 10 часа сутрени до 12, и отъ 2 до 4 послѣ пладне, ще става акционенъ търгъ въ помѣщението на управлението за даванието подъ наемъ градскитѣ даждия, като: чуждестраннитѣ спиртни питиета, бариера, за кланне добитъкъ (канъ параси).

1) дукенъ съ одая при касапницата, една отлукана съ яхъръ при касапницата, една градина подъ градътъ, на Орѣховския пътъ една люлка подъ градътъ, и бариера на всѣки товаренъ конъ съ материалъ; и то за една година врѣме т. е. отъ 1 мартъ 1883 година до 1 мартъ 1884 година.

Желаящитѣ г-да да наематъ тия даждия могатъ да се явятъ всѣки денъ въ опрѣдѣленото време въ канцеларията на управлението гдѣто може всѣки и да види условията подъ които ще се даватъ: а окончателния търгъ на тия даждия ще стане на 28 того т. е. въ понѣделникъ, отъ часътъ 8 до часътъ 2 сутрени, и отъ 2 до 4 послѣ пладне.

Вратца, 4 февруарий 1883 година.

За Кметъ: Иов. В. Кръстеняковъ.

И. д. Секретаръ: Д. Кръстювъ.

1—(144)—1

ПРИЗОВКА

№ 5390.

Варненский мировий съдия, на основание чл. 115 и 116 § 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава бившитѣ Варненски жители Илиязъ и Дервишъ Салиеви, а по настоящемъ живущи въ „Романия“ за да се представятъ въ камарата на Варненский мировий съдия лично или чрезъ законни повѣренници въ срокъ на четири мѣсеци отъ денътъ на троекратното публикуване на настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговарятъ на предявения, отъ Парашкева Пападопуло жителка изъ г. Варна, искъ 20 л. т. поединъ записъ (издаденъ) отъ тѣхъ лично.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското сждопроизводство за мировитѣ съдии.

Варна, 10 ноември 1882 год.

Мировий съдия: Я. С. Батуловъ.

Секретаръ: С. В. Меразиевъ.

3—(1562)—3

Софийский окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 1161.

Софийский окръженъ съдъ, на основание ст. 850 и 851, отъ Врѣм. Сждеб. Правила, дири отклонивший се отъ сждебно дирение, Димитрий Ивановъ родомъ изъ гр. Самоковъ, обвиняемъ въ нараняване съ ножъ Стаменъ Николовъ отъ сжщий градъ.

Обвиняемийтъ Димитрий Ивановъ, е на 28 години, Българинъ православенъ, по занятие чешмеджия. неписменъ, бой тънъкъ и високъ, сухъ, очи сиви, мустаки тънки и жълти.

За това се умоляватъ всички онѣзъ г-да, които бихъ узнали неговото мѣстопребивание да го съобщатъ на най-близнитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ да го приведатъ въ съдътъ.

София, 25 януарий 1883 год.

Предсѣдатель: С. Малинковъ.

Подсекретарь: П. Стоиловъ.

2—(110)—3

Видинский мировий сждия.**ПРИЗОВКА**

Видинский мировий сждия, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила, призовава бившиятъ жителъ, изъ г. Видинъ и отъ улицата Велкова, а по настоящему живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство Митаръ Тончовъ да се яви въ съдътъ, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деня на троекратното публикуване призовката въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговаря на предявениятъ срѣщо него и сестра му Наида отъ Илия Тодоровъ, изъ г. Видинъ улица Царь-Александра искъ, за 2000 гроша.

Въ случай на неявяването му лично или чрѣзъ свой повѣренникъ, въ назначениятъ срокъ, сждията, съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското сждопроизводство, ще рѣши дѣлото задочно.

Видинъ, 4 декемврий 1882 год.

Мировий сждия: В. Бушарановъ.

Секретарь: Т. Цановъ.

2—(1694)—3

Плѣвненский окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 4585.

Плѣвненский окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила съ настоящето призовава Али Брусяковъ, ж. отъ село Червени-Брѣгъ, Плѣвнен. окръгъ, а сега живущъ въ Турция, въ г. Байракъ-Джумая Серееки окръгъ, да се яви въ сждебно то засѣдание на този съдъ, самъ или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ деня на троекратното публикуване настоящето въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговори на предявениятъ срѣщо му искъ, отъ ж. ж. на г. Плѣвненъ Костантинъ Н. Костовичъ и Михаилъ Х. Костантинъ, повѣренници на съгражданитѣ си Георги Ив. С. Меликаровъ и Христа Т. Цанковъ за владѣтеленъ актъ на продаденитѣ имъ недвижими имущества принадлежащи на довѣрителитѣ му Ахмедъ, Сюлейманъ, Айше и Хатидже Мехмедови.

Въ случай че не се яви, съдътъ ще постанови съгласно чл. 281 п. 1 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила.

Плѣвненъ, 16 октомврий 1882 год.

Предсѣдатель: Ив. Хр. Бурмовъ.

Секретарь: Г. Стомоняковъ.

2—(1466)—3

Кюстендилский сждебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 454.

Долеподписаний сждебенъ приставъ при Кюстендилский окръженъ съдъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 181 отъ 5 апрѣль 1882 г. издаденъ отъ Кюстенд. миров. съдъ, въ полза на Д. Х. Трайчовъ отъ г.

Кюстенд. и съгласно ст. ст. 452 454 456 и 465 окръгъ В. С. П. чрѣзъ настоящето си обявямъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето, въ „Държавния Вѣстникъ“ и до 61 денъ ще се продава чрѣзъ публично наддаване при Кюстенд. окръженъ съдъ, къщата подъ No. 6, на Айше Махмудова Джамбазска тоже отъ г. Кюстендилъ, находяща се въ градътъ въ махалата, Тополница, съмеждана отъ една страна. Тине, и отъ двѣ стр. улица, която състои отъ една стая, единъ мутвакъ, една стая малка, и керидеръ, покрита съ керемиди, построена съ дъски, и съ дворъ отъ около 300 аршина.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 3000 гроша; на горе, срѣщу дългътъ ѝ отъ 1793 гроша, и лихвата до послѣдното исплащане.

Желающитѣ да купятъ могатъ да разгледатъ формалността на настоящата продажба отъ часътъ 8—12 предъ пладне и отъ 1—4 слѣдъ пладне освѣнъ празнични дни.

Кюстендилъ 8 октомврий 1882 г.

Сждебенъ приставъ: А. Богдановъ.

2—(1412)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 673.

Подписаний Сждебенъ приставъ при Кюстендилский окръженъ съдъ Радомирский участкъ на основание исполнительный листъ, издаденъ отъ г. Радомирский мировий сждия, подъ No. 776/881 и съгласно ст. 451, 452, 454, 455, 456 и 465 отъ В. С. П. обявямъ за всеобщо знание че отъ послѣдната трикратна публикация настоящето въ „Държавний Вѣстникъ“ и до 61 денъ, ще се продаватъ на публиченъ търгъ 5 ниви отъ 11 уврата, находящи се въ чъртата на с. Долна-Диканя притѣжане на Гьоре Русинъ ж. отъ сжщето село.

Горѣпоменжититѣ ниви не сж дадени никому подъ залогъ и ще се продаватъ за обезпечение искътъ на Димитръ Цвѣтковъ отъ г. Радомиръ за 696¹/₂ гроша, и други законни разноски които ще послѣдватъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна споредъ оцѣненито 50 гроша за увратъ.

Желающитѣ да купятъ горѣпоменжититѣ ниви могатъ да се явятъ всекидневно въ канцелярията ми освѣнъ неприсжтственитѣ празнични дни отъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ 3—5 часа слѣдъ пладнѣ до опредѣления срокъ, за да разгледатъ формалноститѣ по тая продажба.

Кюстендилъ 17 октомврий 1882 г.

Сждебенъ Приставъ: Я. Т. Портновъ.

2—(1457)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 675.

Подписаний сждебенъ приставъ при Кюстендилский окръженъ съдъ, Радомирский участкъ, на основание исполнительный листъ издаденъ отъ г. Радомирский мировий сждия подъ No. 775/881 и съгласно ст. 451, 452, 454, 455, 456 и 465 отъ В. С. П. обявямъ всекому за знание че отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящето въ „Държавний Вѣстникъ“, и до 61 денъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ 5 ниви отъ 9 уврата находящи се въ чъртата на с. Долна-Диканя, притѣжане на Мирчо Петруновъ ж. отъ сжщето село.

Горѣпоменжититѣ ниви не сж дадени никому подъ залогъ, и ще се продаватъ за обезпечение искътъ на Димитръ Цвѣтковъ, отъ г. Радомиръ за 517¹/₂ гроша и други законни разноски които ще послѣдватъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна споредъ оцѣненито 50 гроша за увратъ; желающитѣ да купятъ горѣпоменжититѣ ниви могатъ да се явятъ всекидневно въ канцелярията ми освѣнъ въ неприсжтственитѣ и празнични дни отъ 8—12 преди пладнѣ и отъ 3—5 часа слѣдъ пладнѣ, до опредѣления срокъ, за да разгледатъ формалноститѣ по тая продажба.

Кюстендилъ, 17 октомврий 1882 г.

Сждебенъ Приставъ: Я. Т. Портновъ.

2—(1458)—3

Шумненский сждебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ № 666.**

Подписаний сждебенъ приставъ при Шумненский окръженъ съдъ отъ I-й участкъ Хр. Пашанковъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 4871 издаденъ отъ сжщий съдъ и исполнительный листъ подъ 5143 издаденъ отъ Шумнен. мировий съдъ, съгласно ст. 452, 454, 455, и 456 отъ Врѣм. Сждеб. Правила, обявямъ за всеобщо знание че, слѣдъ троекратното публикуване настоящето обявление въ „Държавний Вѣстникъ“ до два мѣсеца ще стане публичната продажба на слѣдующето имущество, принадлежаще на Шумненский жителъ, Геошо Парнаровъ, името: една къща подъ No. 400 находяща се въ сжщий градъ, въ Кадиовата часть, състояща отъ три одаи и единъ салонъ, отъ къмъ пжтнитѣ врата, до дюкения подъ No. 138 безъ дворъ, съсѣдна съ двора на втората къща на Геошо Парнаровъ, съ градината на жена му, съ къщата на Шекерджи Ахмедъ и отъ двѣтъ страни съ главенъ пжтъ и отъ доло подъ къщата дюкения на тѣщаму, Катина Райкова; оценена петъ хиляди (5000) гроша.

Горепомѣнитото движимо имущество не е заложено никому и ще се продаде съ публично наддаване, за удовлетворение исковетѣ на Рашидъ Хюсеиновъ, Руссенски жителъ и Никола Дафиновъ Шумнен. жителъ състоящъ отъ 5929 гроша заедно съ лихвитѣ до исплащанито имъ и 17 седемнадесетъ лири турски, сжщо и разноскитѣ по изпълнението.

Желающитѣ да купятъ това имущество могатъ да се явятъ всекидневно въ канцелярията ми освѣнъ празничнитѣ дни и то въ присжтственитѣ часове дѣто ще имъ бжджть достпни за разгледване всичкитѣ формалности по това дѣло, съгласно ст. 457 отъ сжщитѣ правила.

Шуменъ, 15 октомврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Хр. Пашанковъ.

2—(1493)—3

ОБЯВЛЕНИЕ № 939.

Подписаний сждебенъ приставъ при Шумненский окръженъ съдъ, отъ I участкъ, Хр. Пашанковъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 3925 издаденъ отъ сжщия съдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното публикуване настоящето призовка въ „Държавний Вѣстникъ“ до два мѣсеца, ще стане публичната продажба на слѣдующето недвижимо имущества принадлежаще на Шумнен. жителка, Фатме Абдуллахова, а по настояще живуща въ Цариградъ.

1) една воденица, находяща се въ с. Кютешь, Шумнен. окръжие, въ мѣстността називаема ирекъ, едноэтажна, покрита съ керемиди, съ два замака, съсѣдна съ нивяча на Иванъ Калювъ, и Малооглу Юмеръ, оцѣнена 10,000 грош;

2) половината отъ воденицата находящи се въ с. Горний Иджикъ, Шумнен. окръжие, въ мѣстността називаема чаирлъкъ, построена на рѣката Кайма дереси едноэтажна съ единъ камъкъ и седемъ осемъ дюлома нивя, оцѣнена за 2500 гроша, половината.

3) половината отъ една фурна и 10 дюкяна, находящи се въ г. Шуменъ Къллекова часть подъ No. 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, и 476. Оцѣнена само половината за 18,000 гроша.

Горѣпоменжитото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продаде за удовлетворение искътъ на Дима Железовъ, Шумненецъ, състоящъ отъ 5455 лева и 20 стотинки и разноскитѣ по изпълнението.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да се явятъ въ канцелярията ми всекидневно освенъ празничнитѣ дни и то въ присжтственитѣ часове, дѣто ще имъ бжджть достпни за разгледване всичкитѣ книжа по това дѣло, съгласно ст. 457 отъ сжщитѣ правила.

Шуменъ, 3 декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Хр. Пашанковъ.

2—(1682)—3